

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per any, una pesseta de rebuix

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE OROMINAS
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 16, PRAL.
IMPRESA
CARRER FORTUIT, NÚM. 2, 1ER
TELÈFONS
Redacció, 723 - Imprempta, 2,298

ANY VIII NÚM. 2428

BARCELONA, DIJOUS, 2 NOVEMBRE DE 1911

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

ELECCIONS MUNICIPALS

L'intel·ligència electoral entre en Lerroux y en Canalejas

A pesar de les preteses negatives oficials, els fets van confirmant els termes del pacte entre en Lerroux y el Govern. En efecte: ELS LERROUXISTES PRESENTEN CANDIDATURA PLENA A MADRID y han publicat ja els noms dels qui l'integren.

Si algun resultat obé a la presentació d'aquesta candidatura, no serà altre que'l de fer triomfar els dinasties a la capital d'Espanya. E's veu que restarà a la candidatura de Conjunció republicana-socialista, sols a la monarquia poden aprofitar.

Tindrà explicació y atenuant la conducció dels fets radicals, si s'haguessin limitat a presentar candidatura per aquells districtes madrilenys on tenen alguna força. Però el presentant a tots els districtes y per tots els seus districtes prou bé que no és més que l'afany de desbarbar a la Conjunció, que és la que podria derrotar a la monarquia en la seva mateixa capitalitat.

Agafat el Govern per l'actiu dels republicans del rei, és just que's recompenzi, implicant que hi hagi a Barcelona una candidatura liberal, de la qual són partidaris alguns significats prohoms del partit y el mateix governador civil senyor Portela. Interrogat al·lavors aquest pels periodistes sobre això, digué que no'n sabia res. Tot obliga a creure que no s'arribarà a presentar la projectada candidatura liberal — que potser hauria estat, com a Madrid, de coalició ministerial conservadora — y el lerrouxisme seguirà beneficiant-se dels milers de vots d'empènyts y de immigrants, mols dels quals perdria si anessin a la lluita els ministrals.

Els republicans del rei y els realistes de Lerroux són ben dignes els uns dels altres.

Els enemics del poble

Dau «El Progreso», y amb raó, que l'entrada dels carlins al Consistori en brassos dels regionalistes és una vergonya, y emboscada l'únicament contra la coalició de les dretes. Confessa després que no al·larga y els demés dretes de la U. F. N. R. com a tem a sang y a foc aquesta candidatura, que amb la capa de l'amor a Barcelona tracta de portar a la Casa la roya dels carlins, y els carlins sanguinaris de la Defensa Social y les desferres del catolicisme.

Però, una vegada dit això, no treu la cosa d'una mica d'insensat: la consuetudina de que tots són uns, de que tant valen els carlins, carlins, Defensa Social y regionalistes com els federals nacionalistes, de que uns y altres són per igual enemics del poble. Per què? Perquè en el Consistori els federals nacionalistes han coincidit en combatre o apoiar coses que també a potaven o combatien els regionalistes. Naturalment que «El Progreso» se cala la raó d'aquesta coincidència, mo'vada sempre per evitar alguna rampinya manifesta de la majoria lerrouxista. «El Progreso» sab prou que a l'ajuntament les batalles no's plantegen ja la temps entre tendències polítiques, sino entre la tendència que voldria entrar a sang y a foc en les argues comunals y la que tracta d'evitarlo. Al Consistori no hi ha parits polítics sino homes honrats... y els altres.

Y són aquests els veritables enemics del poble.

Són enemics del poble perquè deshonren lo que'l poble té de més sagrat, els seus ideals, les seves aspiracions, que els han dut al descord, fentlos servir de bandera per indignes prateries.

Són enemics del poble perquè amb el seu exemple, li lleven la fe en els principis democràtics y republicans que hauran de redimirlo.

Són enemics del poble perquè explotant vergonyosament en profit dels seus interessos personals el poder que'l poble va donarlos.

Aquests, aquests són els veritables enemics del poble! El polítics de rosinnyol y palanqueta que entra a la política mort de gana y avui guisa automòbil y l'ensia el diner d'una veta de príncep; el regidor que de la del càrreg una puta de coso per satisfer les seves concupiscències; els de la cal, guix y ciment; els protectors y comandaris de l'estada Gonzal de Rivas; els que poden amb el Govern per deixari fent endavant l'aventura africana; aquests, aquests són els enemics del poble.

Però el poble avui ja ho sab y s'acosta l'hora de la justícia.

Les baralles de les dretes

Tallem del nostre ben volgut confrare «El Diluvio»:

LAS DERECHAS. — Con todo y tener hilvanada la candidatura neo-regionalista, la verdad es que la «Lliga» no la ha hecho pública por la sencilla y poderosa razón de que en los distritos siguen los regionalistas insistiendo en la necesidad de que no se cargue lastre clerical ni maurista, ante la probabilidad de que la crisis se vuelva respondona y resulte el remedio de la conjunción de las derechas peor que la enfermedad. Bastará decir que los únicos distritos en que no ha habido protestas son el II y el X, por haber sido aceptados los candidatos. En todos los demás, a excepción del III, digase lo que se quiera por parte de «La Voz», los regionalistas, dando pruebas de excelso sentido político, han hecho repetidas indicaciones para que se les quitaran los candidatos carlistas, del Comité de Molestia y mauristas, habiendo habido candidatos, como los señores Nolla, Garriga y Col, Vallés y Romá, que han andado de distrito en distrito hasta que los señores Abad y Boladeras tuvieron que imponerse, haciendo comprender a los que protestaban de que los pocos de la conjunción debían cumplir y que en un distrito o otro debían moverse los representantes del maurismo, del carlismo y del jesuitismo del Comité de Molestia.

Los señores Nolla, Garriga y Col, Vallés y Romá, que han andado de distrito en distrito hasta que los señores Abad y Boladeras tuvieron que imponerse, haciendo comprender a los que protestaban de que los pocos de la conjunción debían cumplir y que en un distrito o otro debían moverse los representantes del maurismo, del carlismo y del jesuitismo del Comité de Molestia.

otras noticias que confirman lo que dejamos dicho.

Fuè tanta la oposició del districte IV contra el candidat Nolla y Badia, que no hubo más remedio que ponerlo en el VI, siendo el sustituto don Francisco R. P. L., regionalista. En cuanto al distrito VI, para dejar un hueco para Nolla hubo necesidad de apor al regionalista señor Escatón. En cuanto al preso que falaba por el distrito V y que, según dijimos, pertenecía a un candidato del Comité de Molestia Social, ha sido cubierto por el regionalista don Esteban Rourea.

Se confirma l'entente,

Un company preguntà al senyor Portela si els liberals monàrques presentaran candidatura en les properes eleccions municipals.

El governador feu de resposta que en qüestions de política local permaneixia allunyat de tot lo que feien els seus correligionaris.

Lo qual volia dir que no hi ha candidatura liberal, perquè'l senyor Grifé, que's presenta pel VII, ho fa amb caràcter d'independent.

Se confirma, doncs, lo que nosaltres deixem respecte al pacte conclòt entre en Lerroux y el Govern.

Oficines electorals

Oficines centrales

Centre Nacionalista Republicà (Pelai, 42, principal). Tots els dies, de deu a una mitja y de tres a onze de la nit.

Centre Català Republicà Federalista, Alt de Sant Pere, número 2, principal. Hores d'oficina: de deu a onze mitja, de tres a cinc tardes y de nou a onze nit.

Círcol Republicà (Plaça Teatre, 2, principal). Hores d'oficina: tots els dies, de les deu de la nit a les dotze de la nit.

Districte I

Ateneu Pi y Margall, de la Barceloneta (passatge Nacional). Tots els dies de nou a onze de la nit.

C. N. R. de Sant Martí, Pere IV. Dies feiners, de vuit a onze nit; dies festius, tot el dia.

Districte II

Centre d'U. F. N. R. del Districte II, Baix de Sant Pere, 38, principal y Ausias March, 143 (Port Puig). De set a onze nit els dies feiners; de dos quarts de tres a onze nit els festius.

Districte III

Centre d'U. F. N. R., Regomir, 3 y 5. Tots els dies de vuit a onze nit.

Districte IV

C. N. R. del Districte IV, Diputació, 333. Tots els dies.

C. N. R. de Gràcia (carrer de la Libertat, número 2 y 4). Tots els dies de deu mitja a dotze nit.

Ateneu Gracienc de l'U. F. N. R., Salmerón, 27 y 29. Dies feiners: de set a dotze nit; festius: tot el dia.

Districte V

Círcol Republicà (Plaça Teatre, 2, principal). Hores d'oficina: de les deu de la nit a les dotze de la nit.

Ateneu Integral de l'U. F. N. R. Tots els dies de les quatre tardes a onze nit.

Districte VI

Centre d'U. F. N. R. d'Elvillers, Consell de Cent, 264, baixos a totes hores.

Ateneu Gracienc de l'U. F. N. R., Salmerón, 27 y 29. Dies feiners: de set a dotze nit; festius: tot el dia.

Districte VII

Foment Republicà Català de Sans (Passatge de Cros, número 5). Tots els dies de tres a sis tardes y de vuit a deu vella.

Centre Català Republicà «Sang Nova» (Hostafranca). Dies feiners, de vuit a deu nit; dies festius, tot el dia.

Centre d'Unió Republicana, Marqués del Duero, 88. Tots els dies, de les deu de la nit a les dotze nit.

C. N. R. del Districte VII (Rosal, 31, primer). Tots els dies de nou a deu vespre.

Ateneu Democràtic del Districte VII (Aragó, 135). Dies festius, de tres tardes a dotze nit; feiners, de nou a dotze nit.

Districte VIII

C. N. R. de Gràcia (carrer de la Libertat, número 2 y 4). Tots els dies de deu mitja a dotze nit.

C. N. R. de Sant Gervasi, Marian Cubí, número 160. Tot el dia.

Ateneu Gracienc de l'U. F. N. R., Salmerón, 27 y 29. Dies feiners, de set a dotze nit; festius, tot el dia.

Districte IX

Avens Nacionalista a República, Doctor Sampson, 90.

Dies de feina, de vuit a onze de la nit. Dies de festa, desde les deu de la nit.

Círcol Republicà Autonomista Català del Camp de l'Arpa, Mallorca, 614.

Dies de feina, de vuit a deu de la nit. Dies de festa, desde les dues de la tarda.

Centre Democràtic Republicà Federal de Horta, Progrés, 8.

Dissabtes, de vuit a deu de la nit. Dies de festa, desde les dues de la tarda.

Associació Autonomista Republicana (Cal Galg).

Dies de feina, de vuit a deu de la nit. Dies de festa, desde les dues de la tarda.

Centre Unió Federal Republicana del districte IX, Carrer de Sant Andreu, 151, baixos. Tots els dies de dues a quatre y de vuit a deu.

Districte X

Centre Federal Nacionalista Republicà del Clot. Dies feiners, de vuit a deu vespre; dies festius, de tres tardes a dotze nit.

Centre Autonomista Republicà del Districte X. Dies feiners, de nou a dotze nit; dies festius, de tres tardes a dotze nit.

Centre Republicà Democràtic Federalista del Poble Nou (Sant Pere del Teulat). Dies festius, de nou mitja a onze nit; dies feiners, de sis a onze nit.

TEATRE SALA IMPERI

GRANDIOS MITING

DE PRESENTACIÓ DE CANDIDATS

DIUMENGE VINENT
A DOS QUARTS D'ONZE
DEL MATI

La llei iniqua en acció

Denunciats

Ahí a la tarde el Juíat va comunicarnos que l'article d'Onada de cruetats, del nostre company Gabriel Alomar, havia sigut denunciat pel fiscal, que interessava s'instruïssin diligències segons la llei de jurisdiccions, per si en dit article hi havia comés un delicte d'injúries a la patria.

Hem tornat a llegir l'article incriminat y no hi hem sabut trobar res que justifiqui la denúncia. Com pot haverhi injúria a la patria en un article que inspira el més pur patriotisme? És que'l patriotisme consisteix en cloure's ulls a la realitat y tirar un vel damunt de les llagues socials que roseguen el cos de la patria, encara que feint així se faciliti l'increment de la malura?

Ah, no! El veritable patriotisme és aquell que denuncie corajosamente els mals socials a l'atenció pública, per curarlos amb l'esforç de tots plegats; el veritable patriotisme és l'homo que crida a la cara del seu poble les deficiències que li troba, amb el fervent desig de portarlo a millora y perfecció.

El patriotisme del silenci, de la dilirantia parafada, de l'enlluernament retòric, per què's ulls no vegin la xacra real y positiva que rosega l'organisme col·lectiu, és un fals patriotisme, una actitud de conveniència, en el fons un egoisme d'oligarquia o de casta.

Mes la història ne fa justícia d'aquesta mena de patriotisme. Les terribles imprecacions de Leopardi contra l'abjectió italiana són avui considerades com un clam d'un ardent patriota, y en cambi tots aquells que en el seu temps insultaven al gran poeta en nom del patriotisme, són tinguts per lo que en realitat eren: els butxins de l'Itàlia esquarterada y envilida.

El problema de les carns
DEGENERA EN CONFLICTE

Volgria que la meua veu fos lo necessàriament potentia per a que tothom s'enterés del conflicte que s'apropa, sens remor, calladament y tan intens, que una volta esclati, creguem que hi haurà feina per solucionar-lo.

Es el cas que'l bestiar vaquerol que en les naus de l'escomador de Barcelona se sacrifica, a més a més d'esser de dolencia, dolentíssima qualitat, el seu prou, en tot lo que va d'any, resulta excessivament car; tant, que de continuar així, les contingències que s'aveïnen seran funestes pels ciutadans barcelonins, y especialment pels poc acomodats, car se veurán obligats a prescindir d'aliment.

Aquest assumpte, que s'ha anat desenrotllant en les fosques que socialment viu l'element carnicer, no ha alarmat a ningú, degut en primer lloc a que la majoria d'aquest estament sofreix els rigors de la manca d'instrucció, que li capta en certa manera un relleigament popular, que fa que's confereixi an els seus assumptes els mateixos honors que a les barates gitanesques. Y per altre part, el carnicer vana y despreocupat, s'abandona a les circumstàncies amb una facilitat suïcida. Com els islamistes, té la presumpció de que'l destí és l'altre del seu albir y resignats uns, queixos altres, confien casi tots que si els empeny a una situació difícil, el mateix destí els retornarà a un estat millor.

Solament uns quants no's deixen dur pel fatalisme y procuran lluitar amb ells, però en el meu entendre, tant aquests com els primers, sofreixen un lamentable error quan raonen sobre les causes que motiven l'encariment de la carn.

Tots dirigeixen els seus atacs exclusivament a l'abastecedor.

«Es veritat que l'intermediari abastecedor suposa un gast, car se li ha de pagar, com es natural, son treball d'administrador y comissionista que es; funcions que d'esser més actius els carnicers, podrien verificarlos els mateixos propietaris».

Emperó cal reflexionar ben bé y ve's veurà que no es precisament l'abastecedor el factor essencial que origina aital conflicte, sino que, apart l'implicita culpa del propi carnicer y les condicions del mercat que influeixen en el tràfic, existeix en el problema un cas de beligerància interregional.

Resultaria massa llarg y pesat si volgués ressenyar detalladament els fets que evidencien aquesta lluita; permeteu-me, doncs, que l'expliqui senzillament en termes generals.

Aprofitant l'ensenyament del galleg y certs furs hereditaris del dret foral de Galicia, els elerns xucadors dels alyans del poble, reduïxen a la més afrosa misèria an aquella comarca, que la Natura, com a contrast a l'avaria humana, li ha estat ben prodiga, especialment en sa terra que, fècondissima en alt y atapat herbeig, fa que el seu sol sia pera les pastures el més privilegiat de tota l'Iberia.

No desperdicia el galleg la bonesa de son terra, y tant es així, que Galicia s'es convertida en el més importantíssim y casi l'únic lloc on proveeix Barcelona de bestiar, y no sols Barcelona, sino mols y mols altres llocs, entre ells Madrid mateix. Tant producció sembla que hauria d'enriquir la Galicia, y no obstant resta cada dia més pobre, més necessitada, més perseguida pel fisco que li envia aquells que en èpoques de eleccions els hi reclamen el vot, tot promettent redempcions.

Com que som d'un país ont tot va bé, l'únic medi que pera deixar respirar Galicia s'ha lograt de Madrid, és el magnífic acudit de protegir-la per medi de l'aranzel, tantant casi amb pany y clau els portals de entrada a bestiar estranger, sense fixar-se que si bé això alivoreix als productors, en greu manera perjudica als llocs de consum. Però lo que's proposaven ara lo que així resulta: demanda excessiva de bestiar a Galicia y encariment del mateix com a natural conseqüència, y d'aquesta manera el galleg logra lo necessari pera anar pagant el fisco, ja que de lo contrari, emigra, y allehores, està clar, no paga.

Com si això no fos prou, haur portat la protecció fins el cas de que tingui protegida l'exportació al estranger, ont hi ven als millors caps de bestiar, deixant el rebuig pera el consum de la península.

Heusquí per què Barcelona consumeix la carn tap cara y tan dolenta.

Ara, darrerament, ha vingut la glosopeda que tantes baixes causa, tant en els llocs de producció, com en el transport y fins en els corals de ciutat; arreu. En fi, sembla que tot se conjura pera que la classe proletària barcelonina, la que més desgast de naturalesa sofreix per son ordinari treball mecànic, els que més en necessiten gúit els que menys en puguin haver.

La situació se posa irresistible cada dia més, no sols pera l'abastecedor, sino pera el venedor detallista, y fins pel públic, que cada dia l'anirà veient més cara y més dolenta.

S'ha parlat, entre carnicers, d'una vaga, quan menys en vedelles.

No es desequilibrat aquest pensament pera aguantar momentàniament el cop; car si s'està quinze o vint dies sense sacrificar vedelles, suposa unes vinticinc o trenta mil vedelles menys que vendrà Galicia.

Emperó això no donarà per resultat un abaratament definitiu ni tant per gaire temps, y en les actuals circumstàncies menys; sols s'arribarà a cobrir les baixes ocasionades per la malvestat glosopèdica.

Seria precis recabar de l'Estat una protecció a Galicia més moderada y que permetés entrar bestiar de Turquia, Australia, Argentina o França.

Agrupats degudament y tenint confiança en els esforços dispositaris de la representació popular s'aconseguirien millors y majors resultats que amb vagues y empreses tones y amb queixos; que mols sols saben queixar-se, queixar-se y res més.

F. PINEDA Y VERDAGUER

LO DE MATARÓ. -- EN PLENA TIRANIA

A LA MEMORIA DEN NONELL

La ciutat de Mataró tributà ahir un hermos homenatge a la memoria de l'Emili Nonell, assassinat vilment pels lerrouxistes de aquella població. Homes y dones, joves y vells, persones pertencients a tots els estaments, prengueren part en aquella grandiosa manifestació de dol, una de les més esplèndides que s'han presentat en aquella població.

L'alcalde de Mataró, aquella autoritat que regna, però no governa, perquè'l govern de la ciutat l'exerceix el grup del qual sortiren els assassins den Nonell, sigui l'únic que no volgué adherirshi a la manifestació de dol. El succedant dels lerrouxistes, no podia veure impossible com la ciutat, manifestant-se, condemnava la seva política, y amparant-se en un solt de «El Progreso» de Barcelona — un d'aquells solts a que's té acostumat la gatzeta dels homes de la cal, guix y ciment — en el qual se calificava de provocació la manifestació projectada, prohibí als mataronins que anessin al cementiri col·lectivament a dipositar coronas damunt la tomba den Nonell.

One l'alcalde de Mataró no obrí per voluntat pròpia, sino per inspiració de «El Progreso», ho prova el següent fragment del susdit diari:

«El pueblo radical de Mataró está indignado ante tal desparpajo que intenta manchar el nombre de la ciudad, y no sería extraño que aquella autoridad local, cumpliendo un alto deber de ciudadanía, prohibiera la manifestación».

Però la manifestació, no obstant la voluntat dels lerrouxistes en contra y la disposició prohibitiva de l'alcalde se celebrà, perquè tota la ciutat, que en petits grups se traslladà al cementiri. Si els ciutadans no pogueren recórrer col·lectivament els carrers, si les coronas no pogueren esser passades per la ciutat, ningú pogué evitar, ni ningú pogué prohibir que's mataronins anessin al cementiri, a donar tribut de respecte a la memoria den Nonell. Y an aquella manifestació de la ciutat de Mataró s'hi juntaren els joves de la nostra Joventut Federal Nacionalista Republicana, que junt amb altres correligionaris se traslladaren a la hermosa ciutat de Lleida pera acompanyar en son dol als correligionaris mataronins.

Amb el tren de les tres de la tarde sortírem, acompanyats d'alguns socis, els individus de la Directiva de la Joventut senyors Gambús y Moreno, els quals foren rebuts a Mataró per nombrosos correligionaris. A la estació mateix, ont acudiren els bons companys Borrás, Fontanals, Campins y altres, s'enterraren els qui hi anaren de Barcelona que l'alcalde havia prohibit tota manifestació y que sols permetia anar al cementiri en grups de sis persones, les quals de dur coronas, havien de ferho de tal manera que's portadors d'una no devien veure els portadors de les altres.

L'orde d'execució sigui completa. Donava pena veure les carrers de Mataró preses militarment per les forces de la guarda civil de peu y de cavall. Quina llàstima que'l dia que fou assassinat en Nonell no hi hagués tanta exhibició de força pública!

En petits grups se dirigiren nostres correligionaris al cementiri, ont davant la tomba den Nonell hi havia una grossa gentada. Se havia prohibit que's pronuncessin discursos, aguantant severament la menassa de pluja, se demanà permís al delegat del governador que ho era el secretari general de la Joventut de policia senyor Martínez del Campo, pera donar merced als concurrents, així com pera pregarlos que's dissolguessin. El permís sigui otorgat y nostre company en Xavier Gambús, que presidia la comissió de la Joventut Federal Nacionalista Republicana de Barcelona, va esser l'encarregat de pronunciar.

Entre les remissis al cementiri hi havia representacions de diversos centres feds als nacionalistes de Barcelona y del Centre Federal d'Arenys de Mar, Associació Catalana de Promotors de Mar, Joventut F. N. R. de Canet, Centre Republicà Federal d'Arbúrcs y Foment Republicà Nacionalista de Reus. Novament s'organitzà la comitiva en direcció a la ciutat, ja era fosc y el camí se ho havent de passar pel mitg d'aquell veritable excrít de guarda civil que donava a Mataró un aspecte de ciutat en estat de guerra. Tant d'entrada com de sortida, i pos pels carrers de la ciutat dels grups que anaren al cementiri fou presenciat per una multitud de persones desde's balcones y les portes. Era tota la ciutat la que se associava a la manifestació sospesa per l'alcalde caciquista-lerrouxista.

Després nostres correligionaris se reuniren al Centre Republicà Autonomista, ont els companys de Barcelona signeren amablement obsequials pels de Mataró. Aquella reunió tingué entre companys estimats signat acalada amb breus paraules dels senyors Fontanals y Gambús, que lloraren les virtuts del company desaparegut y convidaren als presents a tenir per mirall.

En el tren de quarts de set els socis de la Joventut F. N. R. de Barcelona retornaven a nostra ciutat.

Es cert que la manifestació agué sospesa per l'autoritat, però també es cert que'l poble de Mataró sapigué manifestar-se pacíficament, legalment, d'una manera admirable.

A. VIDAL CALSINA

participa a sos amics y clients y al públic en general que en la ciutat de Mataró, a l'edifici de la casa de la família de Calsina, ha obert un establiment de **Sastreria** d'últim model. — **Genres imillorables del país y extranger.** — Puntuatut en els encàrregos. — Especialitat en genres de dol.

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

ACTUALMENT

EXPOSICIO Y VENDA

Novetats d'hivern

EXCEPCIONALS OCASIONS

Vestits - Bruses - Bates - Faldilles - Refajos
Sombreros y Abrics pera senyora y nena
Guantes - Pells - Plumes pera sombrero
Cotilles - Genres de punt - Manteletes - Nuves
Llanes - Panyos - Xeviots - Velluts
Trajos y Abrics pera senyor y nen - Camises
Calsat, etc., etc.

ACABA DE PUBLICARSE

Dietari EL SIGLO pera 1912

EL MÉS COMPLET ÚTIL, Y ECONÓMIC

Conté infinitat de datos interessants, receptes de cuina pràctica, plànols de teatres, historietes il·lustrades, etc., etc. — Cada dietari va acompanyat de Un magnífic plànol de Barcelona y un nou y detallat mapa de Catalunya tirats a diversos colors y especials pera aquest Dietari. Un a pessetes **0'75**

Dr. Serrallach Vies urinaries
1222 y 627, Pelai, 40
Consulta econòmica, de 7 a 9. Jovellanos, 2, 9.

Dr. Camps Vies urinaries. Sfilis. Fusteria, 2 y 4, 1er. De 11 a 1; de 3 a 5 y de 7 a 9.

Bàsculas-Caixes
Pibernat pera Cabals
Avinyó, 8-10

al governador civil d'haver concentrat en aquesta ciutat amb motiu dels succeïts aquí desenvolupats, tota la guarda civil de la província, deixant descomparats als polítics i corrent ociosos a què's desenvollessin aquells fets.

en compliment de l'ordre rebuda y en del
cárro: del jurament prestat, firmant la pr
sent diligència y després d'esser llegida p
juge, y jo el secretari, que certifico.—J
sep. M.ª Machi, Francisco Orts, Antoni C
sanovas, Josep Donday, Adolf Azog, Fra

A Maison Carrée, Rovigo y Hammamelon
no hi ha moltes cases inundades.
En algunes montanyes s'han produït gran
esllavissades.
Al cementiri musulmà de Mustajon ha

En son número d'aquesta nit estampa «L'Epoca» frases d'indignació contra's que propaleen calumnies contra Espanya.

Diu que hi ha que extirpar aquesta planta maledica i que ls Goversns deuen defensar la honra del país anticipant totes les mesures.

SECCIÓ D
VERITABLES OCASIONS EN DIF

E DETALL:
DIFERENTS ARTICLES DE LA CASA

ERENTS ARTICLES DE LA CASA

